

**A Kúria
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e**

Az ügy száma: Kpkf.VI.40.468/2020/2.
A tanács tagjai: dr. Fekete Ildikó a tanács elnöke
dr. Remes Gábor előadó bíró
dr. Ócsai Beatrix bíró
A felperes: Felperes1
cím1
A felperes képviselője: ügyvéd1
cím2
Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala
cím3
Az alperes képviselője: dr. Cziráky Gábor kamarai jogtanácsos
A per tárgya: ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott 500064/3/2020. számú
határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének
vizsgálata
A fellebbezett határozat: a Fővárosi Törvényszék 2.K.705.619/2020/4. számú végzése
A fellebbezést benyújtó fél: a felperes (2.K.707.234/2020/2. szám alatt)

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 2.K.705.619/2020/4. számú végzését hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság a 2020. július 16-án kelt 2.K.705.619/2020/2. számú végzésével az alperes a 2020. április 29-én kelt, fenti számú határozata jogszerűségének vizsgálata iránt benyújtott keresetlevelet visszautasította a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján. Megállapította ugyanis, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét a Kp. 39. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére közvetlenül az elsőfokú bíróságnál, nem pedig az első fokon eljáró közigazgatási szervnél nyújtotta be. Végzésében a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjára utalással tájékoztatást adott arról, hogy a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradnak, ha a felperes a visszautasító határozat jogerőre emelkedésétől számított nyolc nap alatt a keresetlevelet a bíróságnál az e törvényben foglaltaknak megfelelően – a már megfelelően becsatolt mellékletek kivételével – újra benyújtja.

[2] A keresetlevelet a felperes – jogi képviselője útján – 2020. augusztus 10-én az első fokon eljáró közigazgatási szervnél újra benyújtotta, hivatkozva a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjára.

Az elsőfokú bíróság végzése

[3] Az elsőfokú bíróság a 2020. október 19-én kelt, fellebbezett végzésével az újra benyújtott keresetlevelet visszautasította a Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontja alapján.

[4] Végzésének indokolásában egyebek mellett rögzítette, hogy a jogi képviselővel eljáró felperes a keresetlevelét a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak ellenére az első fokon eljáró közigazgatási szervnél, nem pedig az elsőfokú bíróságnál nyújtotta be újra. Hivatkozott a Kúria Kpkf.VI.39.839/2020/2. számú végzésében foglaltakra, és rámutatott, hogy a keresetlevél benyújtására eredetileg az elsőfokú bíróságnál, újra pedig az első fokon eljáró közigazgatási szervnél nem a jogszabályban meghatározott helyre került sor, így a keresetindítási határidő nem tekinthető megtartottnak.

A fellebbezés

[5] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a peres eljárás lefolytatására utasítását kérte.

[6] Hangoztatta, hogy az újra benyújtott keresetlevele visszautasításának jogalapja mindenekelőtt a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontja volt. Kifejtett álláspontja szerint e jogszabályhelyet az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte, mert a „bíróságnál” kitételt

szűkítően vette figyelembe. Ezen értelmezés elfogadása esetén az eredetileg a bíróságnál benyújtott keresetlevele visszautasításhoz vezető hibáját nem tudta volna korrigálni, illetve nem tudott volna megfelelni a jogszabályhely másik rendelkezésének, amely szerint a keresetlevelet „az e törvényben foglaltaknak megfelelően” kell újra benyújtani.

[7] Az alperes a fellebbezésre nem tett észrevételt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] Az elsőfokú bíróság végzése – az alábbiak szerint – érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[9] A Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontja szerint a keresetlevél benyújtásának joghatásai fennmaradnak, ha a bíróság a felperes keresetlevelét a 48. § (1) bekezdés l) vagy m) pontja alapján utasította vissza, és a felperes a visszautasító határozat jogerőre emelkedésétől számított nyolc nap alatt a keresetlevelet a bíróságnál az e törvényben foglaltaknak megfelelően – a már megfelelően becsatolt mellékek kivételével – újra benyújtja.

[10] Az idézett jogszabályhely alkalmazásával összefüggésben a Kúria továbbra is irányadónak tartja a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (régi Pp.) 132. § (1) bekezdése körében kialakult bírói gyakorlatot (KGD 2018.63.). Kiemeli, hogy a keresetlevél visszautasításával a peres eljárás – a kereset érdemi elbírálása nélkül – befejeződik, ebből következően a keresetlevelet egy perben csak egyszer lehet visszautasítani. Ha a felperes a Kp. 49. §-ára alapítottnak a keresetlevelét újra benyújtja, a bíróságnak a már befejezett perben azt kell megvizsgálnia, hogy az újbóli előterjesztés megfelel-e az ott meghatározott feltételeknek, és arról kell döntenie, hogy azáltal a felperes a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályokat fenntartotta-e vagy sem. Ha a törvényi feltételek teljesülnek, a bíróságnak új lajstromszám alatt kell folytatnia a peres eljárást, amennyiben azonban nem, úgy a régi lajstromszámon kell a peres eljárás folytatására irányuló felperesi kérelemről döntenie.

[11] Helytállóan mutatott rá a felperes a fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság az újra benyújtott keresetlevél visszautasítását a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjára (illetve arra is) alapította. Hangsúlyozza a Kúria, hogy ez a jogszabályhely nem a keresetlevél visszautasításához vezető okokat tartalmazza, hiszen azokat a Kp. 48. § (1) bekezdése sorolja fel. A Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjára keresetlevelet visszautasító döntés nem alapítható, a fellebbezett végzésben annak jogalapjaként szintén megjelölt Kp. 48. § (1) bekezdés i) pontjának alkalmazása pedig az újra benyújtott keresetlevél kapcsán – a fentiekre figyelemmel – fel sem merülhetett. Az eredetileg benyújtott keresetlevelet visszautasító végzéséhez pedig az elsőfokú bíróság kötve van (Kp. 84. § (2) bek., a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény [a továbbiakban: Pp.] 357. § (1) bek.), így annak jogalapját – Kp. 48. § (1) bekezdés l), avagy i) pont – utólag nem módosíthatja, függetlenül a Kúria Kpkf.VI.39.839/2020/2. számú végzésében foglaltaktól.

[12] A felperes az elsőfokú bíróság 2.K.705.619/2020/2. számú, a keresetlevelet a Kp. 48. § (1) bekezdés l) pontja alapján visszautasító végzését követően a Kp. 49. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozva terjesztette elő ismét a keresetlevelét, amit egyértelműen kifejezésre juttatott a keresetlevelében és a fellebbezésében is. Az elsőfokú bíróság azonban – bár az újra benyújtott keresetlevelet visszautasító végzésének indoklásába e kérdés

vizsgálatát is bevonta – mégsem hozott olyan döntést, amelynek rendelkező részében az e törvényhelyre alapított bírósági intézkedés iránti kérelmet elbírálta volna.

[13] A Kúria a másodfokú eljárásban orvosolhatatlan formai hiányossággént értékelte, hogy az elsőfokú bíróság fellebbezett végzésében ténylegesen nem a peres eljárás folytatására irányuló felperesi kérelemről döntött, a végzés rendelkező része és indokolása e tekintetben a kifejtettek szerint nincs összhangban, az újra benyújtott keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartása tárgyában hozandó döntést a Kúria az elsőfokú bíróság helyett nem pótolhatta. A végzés másodfokú eljárásban orvosolhatatlan formai hiányossága ún. abszolút hatályon kívül helyezési ok, a másodfokú bíróságnak nincs mérlegelési lehetősége, mert az a végzésnek – a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem korlátaira tekintet nélküli – kötelező, teljes körű hatályon kívül helyezését vonja maga után.

[14] Minderre tekintettel a Kúria az elsőfokú bíróság végzését a Kp. 112. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 110. § (1) bekezdés c) pontja alapján hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[15] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak az újra benyújtott keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályok fenntartása tárgyában, a felperesnek a peres eljárás folytatására irányuló kérelméről kell döntenie.

A döntés elvi tartalma

[16] *A keresetlevél visszautasításával a peres eljárás – a kereset érdemi elbírálása nélkül – befejeződik, ebből következően a keresetlevelet egy perben csak egyszer lehet visszautasítani. Ha a felperes a Kp. 49. § (1) bekezdésére alapítottnak a keresetlevelet újra benyújtja, a bíróságnak a már befejezett perben azt kell megvizsgálnia, hogy az újbóli előterjesztés megfelel-e Kp. 49. §-ában meghatározott feltételeknek, és arról kell döntenie, hogy azáltal a felperes a keresetlevél benyújtásához fűződő jogi hatályokat fenntartotta-e vagy sem.*

Záró rész

[17] A Kúria a fellebbezést a Kp. 114. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[18] A felperes a másodfokú eljárásban költséget nem igényelt, az alperesnek pedig költsége nem merült fel, ezért e körben a Kúriának a Kp. 110. § (3) bekezdésére, valamint a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. és 82. §-aira figyelemmel döntenie nem kellett.

[19] A másodfokú eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyi illetékmentes.

[20] A Kúria által hozott határozat ellen felülvizsgálatnak a Kp. 116. § d) pontja alapján nincs helye.

Kúria

5

VI.Kpkf.40.468/2020/2/I

Budapest, 2020. december 17.